

מ :

עין משפט
גור מצוה

קצוה א מ"י פ"ג מה' מלכות
מלכות ארבעה
הלכה כ' פתח לזון קומה
טושיע י"ד סתם פ"ג ספיק
ח :

קצוה ב מ"י פ"ג מה' מלכות
הלכה כ' פתח ס"ג ספיק
טושיע י"ד סתם פ"ג ספיק
פ :

קצוה ג מ"י פ"ג מה' מלכות
הלכה כ' פתח ס"ג ספיק
טושיע י"ד סתם פ"ג ספיק
צ :

א ד ה מ"י פ"ג מה' מלכות
הלכה כ' פתח ס"ג ספיק
טושיע י"ד סתם פ"ג ספיק
ק :

ב ד ה מ"י פ"ג מה' מלכות
הלכה כ' פתח ס"ג ספיק
טושיע י"ד סתם פ"ג ספיק
ק :

ג ד ה מ"י פ"ג מה' מלכות
הלכה כ' פתח ס"ג ספיק
טושיע י"ד סתם פ"ג ספיק
ק :

ד ד ה מ"י פ"ג מה' מלכות
הלכה כ' פתח ס"ג ספיק
טושיע י"ד סתם פ"ג ספיק
ק :

ה ד ה מ"י פ"ג מה' מלכות
הלכה כ' פתח ס"ג ספיק
טושיע י"ד סתם פ"ג ספיק
ק :

ו ד ה מ"י פ"ג מה' מלכות
הלכה כ' פתח ס"ג ספיק
טושיע י"ד סתם פ"ג ספיק
ק :

ז ד ה מ"י פ"ג מה' מלכות
הלכה כ' פתח ס"ג ספיק
טושיע י"ד סתם פ"ג ספיק
ק :

ח ד ה מ"י פ"ג מה' מלכות
הלכה כ' פתח ס"ג ספיק
טושיע י"ד סתם פ"ג ספיק
ק :

ט ד ה מ"י פ"ג מה' מלכות
הלכה כ' פתח ס"ג ספיק
טושיע י"ד סתם פ"ג ספיק
ק :

י ד ה מ"י פ"ג מה' מלכות
הלכה כ' פתח ס"ג ספיק
טושיע י"ד סתם פ"ג ספיק
ק :

יא ד ה מ"י פ"ג מה' מלכות
הלכה כ' פתח ס"ג ספיק
טושיע י"ד סתם פ"ג ספיק
ק :

יב ד ה מ"י פ"ג מה' מלכות
הלכה כ' פתח ס"ג ספיק
טושיע י"ד סתם פ"ג ספיק
ק :

יג ד ה מ"י פ"ג מה' מלכות
הלכה כ' פתח ס"ג ספיק
טושיע י"ד סתם פ"ג ספיק
ק :

יד ד ה מ"י פ"ג מה' מלכות
הלכה כ' פתח ס"ג ספיק
טושיע י"ד סתם פ"ג ספיק
ק :

טו ד ה מ"י פ"ג מה' מלכות
הלכה כ' פתח ס"ג ספיק
טושיע י"ד סתם פ"ג ספיק
ק :

טז ד ה מ"י פ"ג מה' מלכות
הלכה כ' פתח ס"ג ספיק
טושיע י"ד סתם פ"ג ספיק
ק :

יז ד ה מ"י פ"ג מה' מלכות
הלכה כ' פתח ס"ג ספיק
טושיע י"ד סתם פ"ג ספיק
ק :

יח ד ה מ"י פ"ג מה' מלכות
הלכה כ' פתח ס"ג ספיק
טושיע י"ד סתם פ"ג ספיק
ק :

יט ד ה מ"י פ"ג מה' מלכות
הלכה כ' פתח ס"ג ספיק
טושיע י"ד סתם פ"ג ספיק
ק :

כ ד ה מ"י פ"ג מה' מלכות
הלכה כ' פתח ס"ג ספיק
טושיע י"ד סתם פ"ג ספיק
ק :

כא ד ה מ"י פ"ג מה' מלכות
הלכה כ' פתח ס"ג ספיק
טושיע י"ד סתם פ"ג ספיק
ק :

כב ד ה מ"י פ"ג מה' מלכות
הלכה כ' פתח ס"ג ספיק
טושיע י"ד סתם פ"ג ספיק
ק :

כג ד ה מ"י פ"ג מה' מלכות
הלכה כ' פתח ס"ג ספיק
טושיע י"ד סתם פ"ג ספיק
ק :

כד ד ה מ"י פ"ג מה' מלכות
הלכה כ' פתח ס"ג ספיק
טושיע י"ד סתם פ"ג ספיק
ק :

כה ד ה מ"י פ"ג מה' מלכות
הלכה כ' פתח ס"ג ספיק
טושיע י"ד סתם פ"ג ספיק
ק :

כו ד ה מ"י פ"ג מה' מלכות
הלכה כ' פתח ס"ג ספיק
טושיע י"ד סתם פ"ג ספיק
ק :

כז ד ה מ"י פ"ג מה' מלכות
הלכה כ' פתח ס"ג ספיק
טושיע י"ד סתם פ"ג ספיק
ק :

כח ד ה מ"י פ"ג מה' מלכות
הלכה כ' פתח ס"ג ספיק
טושיע י"ד סתם פ"ג ספיק
ק :

כט ד ה מ"י פ"ג מה' מלכות
הלכה כ' פתח ס"ג ספיק
טושיע י"ד סתם פ"ג ספיק
ק :

ל ד ה מ"י פ"ג מה' מלכות
הלכה כ' פתח ס"ג ספיק
טושיע י"ד סתם פ"ג ספיק
ק :

אין מעמידין פרק שני עבודה זרה

ה"ג אוצר הפתק ספינה. וזו אף וז קמני שאזר מתקיים יותר מהפתק והפתק יותר מספינה: הדרן עלך אין מעמידין כל הצלמים. רשב"י אומר אף כל שיש בידו כל דבר. נגמ' מפרש טעמא דר"מ משום דחייש למיעוטא וגזר שאר מקומות אטו

אזומו מקום דלג חייש למיעוטא לא גזר ומשמע מהכא דרשב"ג נמי לא חייש למיעוטא ופליג אדר"מ ותימה דל"כ קשיא דרשב"ג ארשב"ג וקשיא הלכתיא אלהתא דרשב"ג דהכא לא חייש למיעוטא ובפרק אש לא הביא (שנת דף קל"ה: ושם) תנן רשב"ג אומר כל ששהה ל' יום באלס אינו נפל הא לא הוה נפל א"ע"ג דרזנ נשים אינן מפילות אלמא חייש למיעוט נפלין ותנן נמי פ"ג דבכורות (דף ק"ג:) רשב"ג אומר הלוקח כהמה מניקה מן העובד כוכבים פטורה מן הכזבה דלא מרחמיה אלף אש כן ילדה משמע אלל מטעם חולבת לא דהלג אינו פטור דחיישין למיעוט חולבות א"ע"פ שאינן יולדות והלכתיא קיימא לן כרבנן דלחין דלג חייש למיעוט דלאמרינן פ"ג דחולין (דף י"א:) ור"מ דחייש למיעוט היכי אכל נישרא ומדלא קאמר היכי אכלינן משמע דק"ל דלא חיישין למיעוט ואילו שכיחו ונפלא פסקינן כרשב"ג דחייש למיעוט וי"ל דודאי רשב"ג לא חייש למיעוט כדמשמע הכא והיה נפל שאני דהוא מיעוט המזוי דנפלים שכיחו ונפלא דאי שיש לחוש דלאמרינן (יבמות דף ק"ה:) גבי ראוהו נופל למים שאין להם סוף או לאוהו גוסס דאשמו אסורה א"ע"פ שרוב גוססין למיתה מיעוט למיעוטא מפני שהיא מיעוט המזוי והיא דבכורות מיירי שראינה חולבת קודם לידה דודאי הוחזקה מן המיעוט אלל ודאי בשאר בהמות חלב פטור ק"ל הלכה: א"י דנעבדין פעם אחת בשנה מאו כמשי"הו דרבנן. וז"ל דלמא כהא פליגי מר סבר דנעבדין ומר סבר אין נעבדין וי"ל דמשמע ליה דלפניו רבנן אית להו דנעבדין מללא קמני וחז"ל אין נעבדין אלל מי שיש בידו וכו' וכן פ"ה ר' ר"מ נזר שאר מקומות אטו אותו מקום. וז"ל דנעבדין דלעיל (דף ל:) גבי נביעת בית אויביק לא גזר נמי ר"מ שאר מקומות ויש לומר דשאינה הסם דכאזומו מקום נמי לא היו נשחטין לעבדות כוכבים כי אש המעשט ואי הוה גזרינן שאר מקומות אטו אזומו מקום הוה מיעוטא דמיעוטא אלל לאן במקומות של ר"מ היו כולם עובדין כל הללמים וה"נ גזר ר"מ על גזרינן דמפני דמות יונה שמלאו בהר גזרינן והיו כל בני המקום עובדין לה (מולין ו:.) אנדרטיי ש"י מלכים. פ"ה זורת אלל המת עושין לזכרון

והתניא כסימני ביצים כך סימני עוברי הגים לאו תרוצי (ב) מתרצת לה כך סימני קירבי הגים והיכי משכחת לה בשילפוחא אם יהא כד וחד משכחת לה בשילפוחא אם אין שם מומחה מאי אומר רב יהודה "כיון דאמר אני מלחתי מותרין רב נחמן אמר עד שיאמר אלו הגים ואלו קירביהו אורי ליה רב יהודה לארא דריליא כיון דאמר אני מלחתי מותרין: ועלה של חילתית: פשיטא לא נצרכה אלא לקרטיין שבו מהו דתימא ניהוש דלמא מייתי ומערב ביה קמ"ל דהא אישתרוקי היא דאישתרוק ואתא בהרה: וזוית גלוסקאות המגולגלין: פשיטא לא נצרכא א"ע"ג דרפי טובא מהו דתימא חמרא רמא בהו קמ"ל הני מחמת מישהא הוא דרפו: ורבי יוסי אומר שלחין אסורין: היכי דמי שלחין א"ר יוסי בר חנינא כל שאוהו בידו וגרעינתו נשמטת: ההגבין הבאין כו': ת"ר פ' ההגבין והקפריסין והקפלוטות הבאין מן האוצר ומן ההפתק ומן הספינה מותרין הנמכרין בקמלוזא לפני חנוני אסורין מפני שמוכרין י"ן עליהן וכן ג"יין תפוחים של עובדי כוכבים י"ן הבאין מן האוצר ומן ההפתק ומן הסלולה מותרין הנמכר בקמלוזא אסור מפני שמוכרין בו י"ן ת"ר פעם א' חש רבי במעוין אמר כלום יש אדם שיודע י"ן תפוחים של עובדי כוכבים אסור או מותר אמר לפניו ר' ישמעאל ב"ר יוסי פעם אחת חש אבא במעוין והביאו לו י"ן תפוחים של עובדי כוכבים של ע' שנה ושתה ונתרפא אמר לו כל כך היה בידך ואתה מצערני ברקן ומזאז עובד כוכבים אחד שיהיה לו שלש מאות גרבי י"ן של תפוחים של ע' שנה ושתה ונתרפא אמר ברוך המקום שמסר עולמו לשומרים:

והסניא כסימני ביצים וכו'. אלמא יש לגימני עובדין: והיכא משכח לה כסימני קירבי דגים כד וחד. (ב) ובזני מעיים עשוין כה ענין: בשילפוחא. משי"ה של דג שמלחה רוח: אין שם מומחה מאי. כשינומו העובדין קבעי לה: אני מלחתי. הדגים ורלתיי שדגים טהורין וזמנה הולמתי קרבייהו הללו: אלו דגים. שיראה לו הדגים עלמין אלל כלי מלחתי לא מהימן דשמה לא נקי כהן: דיילא. שמה רגיל להיות שמיר לעשה סעודה לתקן מנשילין: לקרטיין שבו. הדבוקין בעלי או שנשרו ככלי דלמא חיימי קרטיין אחריני דליפסיקו ככסימא וערבי דהני: אישפרוקי אישפרוקי. ומן העלן ללל עממן אישפרוקי נשמטו: דרפי טובא. מגולגלין ביומר וזלע"ו מול"ש וגרעינתם נשמטת (א) לכיון דרפי כולי האי חמרא רמא כהו: שלחין. שמשלחין גרעינין מעלמו: קפריסין. קפלוטות מנושלין וכבושין כמכבש ומתקיימין ואין בהן משום כשול עובדי כוכבים דנאכלים מיין ולל משום גיעול דטעם הגיעול פוגמו ולל משכיחו: מן ההפתק. מקום מינוסן שהן עוזרין שם זה על זה וזלע"ו פלי"א: קפלוזא. שוק: תרומה רבי דמיה קריס שאינה ראויה אלל לכהניס: ומפסדין מינאי. יפקירו את כל האזור:

הדרן עלך אין מעמידין

בל הללמים אסורין. בהנאה:

כדור. פילוט"א. ובגמרא מפרש דהני ודאי נעבדין דמשום חשיבותא אשקלוה להנן מפני דבייהו: גמ' מ"ט דרבנן. מללא קמני ומתמיס אומרים אינו נעבד אלל מי שיש בידו וכו' מכלל דקנינא לכו דנעבדיס: אנדרטיי. שמהלך מת עושין לזרמו כפתא השער לזכרון ופתח קאסר רבי מאיר דלגנ חביבוזא אסור ליה: נעומדין על פתח המדינה שנינו. כהניו קאסר רבי מאיר דחשיבו לכו: מי

הגהות הגר"א

[א] נ"ב אמר רבנ"ח. ר"ב גירסת המדעיס רבנ"ח אמר ר' יוחנן בעומדין כו' ופליג על שמואל אלל ה"רף ודאי שאלר סופיקו מפרשים דלא פליגי. וסלס מפרשים דכ"ר עיניהם אף לרבנן דלא ככ"י (פמ"ש רבינו בירד"ס קמ"א פ"ג כ:)

לענין רש"י

משי"ה" (ר"ש א"ח). שילפוחית. מול"ש. ר"כ (מרכ"כ) מ"כ שרייה בשנסג. מ"ל"א. זקוק. מילטי"א. כדור.

מוסר רש"י

דחייש למיעוטא. שני לא חוללין ולא מיימדין. קטן שמה ינאל סרס. קטנה שמה מנאל ליליטס (ע"כ דר). ובפרק הכל שחטין (חולין ו.) גבי מתיס. שער על כל מתיס מתיס אותם שמלאו דמות יונה ככר גרמיס וישפחו לה (בכוחות פ"ג כ:)

וכן בהן החשוד למכור ששעי רבנן ומפסדי ליה יוחנן בבקומי של ר"מ בעומדין על פתח מדינה

הדרן עלך אין מעמידין

וכן לתרומה: מאי וכן לתרומה אמר רב ששת וכן לכהן החשוד למכור תרומה לשם חולין לפניו הוא אסור אבל הבא מן האוצר ומן ההפתק ומן הסלולה מותר אירתותי מירתת סבר שמעי ביה רבנן ומפסדי ל' מינאי:

הדרן עלך אין מעמידין

בל הצלמים אסורין מפני שהן נעבדין פעם אחת בשנה דברי רבי מאיר והכמרים אומרים יאנו אסור אלא כל שיש בידו מקל או צפור או כדור רבן שמעון בן גמליאל אומר אין כל שיש בידו כל דבר: גמ' א' דנעבדין פעם אחת בשנה מאי טעמא דרבנן א"ר יצחק בר יוסף א"ר יוחנן במקומו של ר"מ היו עובדין אותה פעם אחת בשנה י"ר"מ דחייש למיעוטא גזר שאר מקומות אטו אותו מקום ורבנן דלא חיישי למיעוטא לא גזרו שאר מקומות אטו אותו מקום אמר רב יהודה אמר שמואל באנדרטיי של מלכים שנינו (א) אמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן יבועומדין על פתח מדינה שנינו אמר

הדרן עלך אין מעמידין

וראיה לדבר מאנדרטיי של נבוכד נר"ו) עוד דלמך במדרש אדריינוס קיסר הלך את ר' יהושע לטייל במדינה הראויה לזרם ללמים עשוין לנבזיו: ובאנדרטיי ש"י מלכים שנינו. פ"ה ובההוא קאסר רבי מאיר דלגנ חביבוזא מלא לכו ומפרש נמי בעומדין על פתח מדינה דחשיבו טפי משמע אלל בשאר ללמים לא אסר רבי מאיר וקשה דהא תנן (לקמן דף מה.) מלא חבנית די או חבנית רגל הרי אלו אסורין ולשון מלא משמע בשוק או כשהו ופליגי למאי דמוקי לה שמואל לקמן בעומדין על כסיסין מלא חבנית די או חבנית רגל הרי אלו אסורין ולשון מלא לא משמע כן אלל שיש להם בית מושב רחב ויכולין לעמוד לזדן (ז) ויכריע שלא נשתברו מללם שלם עדיקא דהוא אנדרטיי דמכר דתסא אנדרטיי להו טפי ודאדנה צפרק כלל גדול (שנת דף ע"ג:) משמע שאין סתמן לעבוד דקאמר אזי דהוא אנדרטיי וסגיד ליה אזי דקבליה עליה וכו' לכך פ"י רבינו מס דהכא קאי האימירא דרבנן וה"ק הא דשרו רבנן נחמתי היינו דוקא באנדרטיי של מלכים ונעומדין על פתח מדינה דנהנהו שרו רבנן דודאי לנו עבדי להו ורבי אלחנן מיישב פ"ה דודאי קאי חרבי מאיר ובשאר ללמים לא אסר והיהו דלקמן דחבנית די ותבנית רגל מיירי בשל כפריס והנהו ודאי אסורין אפילו לרבנן דודאי למיפלחיהו עבדי להו וכך ניהא דכי דיק (א) לה נמילמיה (ד) רבי יוחנן אלל מלכים אסורין ופתחיהו כפי מלכיהו רבי מאיר דלמא רבינו ר"מ ופשוטה היא ובא רב יהודה ואמר באנדרטיי של מלכים שנינו כלומר צורת אדם. ואמר רבי יוחנן בעומדין על פתח מדינה

אחת בשנה. ורבי מאיר לטעמיה דחייש למיעוטא וכו' ופשוטה היא ובא רב יהודה ואמר באנדרטיי של מלכים שנינו כלומר צורת אדם. ואמר רבי יוחנן בעומדין על פתח מדינה